The book of the Bible you skip over; Leviticus. #1 of 4, God's 3rd choice
Raamatun kirja jonka ohittaa: 3. Mooseksen kirja, osa 1/4, Jumalan kolmas vaihtoehto

Hei kaikki,

Jos omakohtaisessa Raamatun lukemisessa ohittaa jonkin kirjan, se on 3. Mooseksen kirja, Leviticus, kirjaimellisesti 'Leeviläisistä'. Ja pinnalta katsoen hyvästä syystä; se on täynnä yksityiskohtia kulttuurista ja järjestelmästä, johon emme osaa samaistua tai jota ymmärtää. Se on tylsä, ja niin yksityiskohtainen, että luettuamme jonkin luvun emme edes tiedä mitä luimme.

Kuitenkin se on kaikkea muuta kuin tylsä, jos tiedämme, mitä etsiä, mukaan luettuna se tosiasia, että leeviläiset eivät olleet Jumalan ensimmäinen vaihtoehto. Se on hyvä juttu niille, jotka pohtivat, mitä Isä heistä ajattelee tai jotka tuntevat tuottaneensa Hänelle pettymyksen elämänvalintojensa kautta. Se on esimerkki Herran kokonaiskuvaan keskittyvästä näkökulmasta elämäämme, Hänen kyvystään mukauttaa (suunnitelmansa) ja Hänen armostaan.

Leeviläiset – eivät Jumalan alkuperäinen valinta

2.Moos. 19:ssä Israel saapuu Siinain vuoren juurelle 47 päivää Egyptistä poislähdön jälkeen. Kolmen päivän ajan israelilaiset paastoavat ja valmistautuvat kuulemaan suoraan Herralta. 50. päivänä, joka oli alkuperäinen helluntaipäivä, Jumala puhuu heille. Jae kuusi sanoo, että Hän haluaa tehdä koko kansakunnasta "pappisvaltakunnan". Kokonainen pappisvaltakunta!

He eivät olleet varmoja, mistä siinä oli kyse ja 20: 18-21:ssa, kun he näkivät leimahtelun ja kuulivat Jumalan läsnäolon vuorella aikaansaaman jylinän, he torjuivat koko kansakunnan käsittävän pappisvaltakuntansa: (Moosekselle) "Puhu sinä Hänen kanssaan, älkäämme me puhu Hänen kanssaan tai kuolemme." He torjuivat koko kansakunnan pappeuden heti paikalla.

Herra on joustava heidän ja myös meidän suhteemme

Heidän torjuessaan Hänen kutsunsa koskien heidän elämäänsä, Hän mukautui. Hän totesi, että Hänellä on laillinen oikeus esikoiseen pääsiäisenä vuodatetun karitsan veren välityksellä, mutta havaitsi siihenkin liittyen vastustusta. Niinpä Hän antoi vanhemmille keinon ostaa takaisin esikoisensa Herralta, jos he niin valitsivat, käyttäen heidän tuloihinsa perustuvaa liukuvaa uhritaulukkoa.

Saatat muistaa, että Maria ja Joosef antoivat minimiuhrin, joka koostui kahdesta kyyhkystä, ostaakseen takaisin esikoisensa, Jeesuksen, Isältä. Se on Lk. 2: 22-24:ssa. Toivon, ettei keneltäkään jää huomaamatta Isän nöyryys ja siinä olevan ironian kauneus: Isä rakasti maailmaa niin, että antoi ihmiskunnalle ainoan Poikansa, joka oli esikoinen. Sitten Hän salli Joosefin ja Marian 'ostaa takaisin' poikansa, jotta Hän saattoi tulla Pojaksi, joka 'menisi kuitenkin palvelutyöhön' ja ristille.

Saatat myös muistaa 1. Sam. 1:11:stä, että Hanna kyynelissä lupasi Jumalalle antaa esikoisensa Herralle papiksi kasvatettavaksi, jos vain hän ja hänen miehensä voisivat saada lapsen. Toisin sanoen hän vannoi, ettei käyttäisi 'irtautumislauseketta' ja antaisi Herran saada esikoisensa.

Pappi Eeli vakuutti hänelle Herran kuulleen hänen rukouksensa ja tuloksena oli Samuel. Kun poika vieroitettiin, Hanna piti sanansa ja noudatti esikoista koskevaa lakia antaen pojan temppelipalvelukseen. Hänestä tuli Israelin viimeinen Tuomari, Näkijä ja profeetta kuninkaille Saul ja Daavid.

Kuvaan tulee Aaronin ja Mooseksen perhe: leeviläiset

Israel oli torjunut sen, että olisi pappiskansakunta, eivätkä he pitäneet siitä, että heidän oli pakko antaa esikoisensa Herralle. Niinpä Herra antoi vielä yhden vaihtoehdon lisää:

4.Moos. 3:12-13:ssa Jumala sanoo näin: "Katso, minä itse olen ottanut leeviläiset israelilaisten keskuudesta israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan, kaiken sijaan, joka avaa äidinkohdun; leeviläiset ovat siis tulleet minun omikseni. Sillä minun omani on jokainen esikoinen. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin itselleni kaikki Israelin esikoiset… Minä olen Herra."

Näin siirrettiin vastuu pappeudesta koko kansakunnalta leeviläisille:

"Tuo sitten leeviläiset ilmestysmajan eteen sekä kokoa kaikki Israelin kansa. Ja kun olet tuonut leeviläiset Herran eteen, laskekoot israelilaiset kätensä leeviläisten päälle, ja Aaron toimittakoon leeviläisille israelilaisten puolesta heilutuksen Herran edessä, että he kelpaisivat Herran palvelukseen." 4. Moos. 8: 9-11

Ja niin leeviläiset päätyivät olemaan palvelutyössä. Jumalan kolmas vaihtoehto.

Jos olet itse pahin vihollisesi…

Seurakuntakulttuuri voi saada ihmisen tuntemaan, että jos hän on 'missannut sen', niin kaikki on mennyttä, ehkäpä hän on jopa menettänyt pelastuksensa. Monista tuntuu siltä, että Jumala kutsui heidät siihen tai tuohon menneinä vuosina, mutta elämässä tapahtui kaikenlaista, kun he olivat kiireisiä tehden muita asioita. Nyt katsoessaan elämäänsä taaksepäin heistä tuntuu, että he ovat tuottaneet Jumalalle pettymyksen ja pohtivat, mitä Herra heistä ajattelee. Tässä näemme kokonaisen kansakunnan torjuvan Jumalan kutsun heidän elämässään ja mitä Isä teki? Hän mukautti suunnitelmaa.

Osa vastauksesta on, että sinä ja minä olemme jo ikuisuudessa, joten mikään Hänessä ei ole menetetty. Et kuole ja sen jälkeen astu iäisyyteen. Olet nyt elossa ikuisesti. Ikuisesti. Olemme ikuisuudessa juuri nyt. Hänen Sanansa ei tyhjänä palaa, joten se tarkoittaa, että saatat täyttää kutsusi tuhatvuotisessa valtakunnassa, ehkä 50, 200, 500, 7.000 vuotta tästä hetkestä tai myöhemmin – elät jo 'ikuisuudessa', joten on aikaa ryhtyä siihen, minkä missasi tässä elämässä.

Hänen Sanansa TULEE tapahtumaan elämässäsi

Olen monta kertaa kertonut vuosia sitten seurakunnassamme olleesta pariskunnasta, joiden yli puhuttiin suuria profetioita, mutta asiat menivät huonosti ja he päätyivät eroamaan. Erään kerran Herran ilmestyessä minulle kysyin tuosta pariskunnasta. Hänen vastauksensa ällistytti minut:

"He tulevat täyttämään kutsunsa tulevana maailmanaikana." Kun pyysin Raamatunkohtaa, Hän sanoi: "Vanhassa testamentissa on annettu monia profetioita, jotka hyppäävät tämän pakanoiden ajan yli puhumaan tulevasta tuhatvuotisesta valtakunnasta. Joten miksi sinun on vaikea uskoa, että jollekulle tässä maailmanajassa annettu Sana ei voi toteutua seuraavassa? " Niinpä omaksun elämääni kokonaiskuvan lähestymistavan, niin tekee myös Hän: "osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa." (Ef. 2: 7)

Jumalan joustavuus Israelia kohtaan:

"Koko kansakunta tulee olemaan pappisvaltakunta Minulle!"
"Tota...ei. Puhu Sinä Moosekselle ja sitten hän voi puhua meille ja kertoa, mitä sanot."

"Sitten teen esikoisista pappejani!"
"Tota...ei, esikoisemme ovat liian tärkeitä meille, jotta meidät voisi pakottaa antamaan heidät sinulle, anna meille takaisinosto-ohjelma."
"Sitten otan leeviläiset papeikseni!"
"Tota...ok."

LOL mutta tuo on pohjimmiltaan se mitä tapahtui. Hän ei ole jokin taivalla oleva hirviö, joka on meitä kohtaan joustamaton ja piittaamaton. Hän on meidän Isämme, Hän on Jumala ja me olemme Hänen perheensä.

Isä sai kuitenkin tahtonsa perille pappisvaltakunnan saamisessa

Et voi olla Herraa ovelampi, sillä Hän näkee lopun ennen kuin alkua on ollut. Ilm. 1:10, 5:6, ja 20:6 sanoo, että Isä on tehnyt meidät, se tarkoittaa sinua ja minua "pappisvaltakunnaksi". Itse asiassa 20:6 sanoo, että me tulemme olemaan tuo pappisvaltakunta tuhatvuotisessa valtakunnassa halliten maata Hänen kanssaan ja palvellen Hänen papistonaan.

1.Piet. 2:9:ssä hän sanoo: "te olette… kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa."

Se tarkoittaa, että riippumatta siitä, miten olet 'missannut sen' tämän maan päällä uskovana, olet yhä osa pappisvaltakuntaa Kristuksessa. Kohtalosi tulee täyttymään, sillä meidät on nyt tehty pappisvaltakunnaksi Herralle. Et voi tehdä enemmän virheitä kuin Hänellä on armoa ja huolenpitoa. Ihmeellistä armoa, enemmän 3. Mooseksen kirjasta ensi viikolla! Siunauksin,

John Fenn/LL

Leviticus, the book you skip, #2 of 4, Fire started by God
3.Mooseksen kirja, Raamatun kirja jonka ohittaa, osa 2/4, Jumalan aloittama tuli

Hei kaikki,

Tänään: yliluonnollinen Israel.

Jumala aloitti tulen

Se mikä tekee muinaisesta juutalaisuudesta niin yliluonnollisen, on, että Jumala aloitti tulen tuliuhria varten, ei ihminen.

Ihminen ei voi tulla Jumalan luo minkään oman ponnistelunsa tai kaavansa perusteella. Vanhassa testamentissa silloin kun ihminen oli Jumalan läsnäolossa, hänen täytyi ottaa pois kenkänsä, sillä ne olivat ihmistekoa. Emme voi tulla Hänen läsnäoloonsa minkään sellaisen perusteella, mitä olemme tehneet. Tämä löytyy 2. Moos. 3: 5-6:stä, kun Mooses puhuu Herralle palavan pensaan luona. "... Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa."

Tämä nähdään myös Joos. 5: 14-15:ssä, kun Kristus Herran sotajoukkojen komentajana kertoi Joosualle, kuinka vallata Jeriko ja käskee tätä riisumaan kengät jalastaan Hänen läsnäolossaan. (Tässä ei ollut Joosualle puhumassa enkeli, vaan Kristus, mikä huomataan faktoista 1. Hän vastaanotti palvontaa, 2. käski Joosuaa riisumaan kenkänsä ja 3. luvussa kuusi kerronta jatkuu niin, että vaihdetaan luonnollisesta näkökulmasta todelliseen näkökulmaan 'Herra sanoi...' heidän keskustelussaan. Joten heitä menemään kirjat, jotka sanovat tässä olevan enkelin (kuten Angels on Assignment (suom. Toimeksiantoa suorittavat enkelit), sillä liikkeellä on joitakin sellaisia, jotka vievät virheelliseen ymmärrykseen.)

Ihminen ei voi tulla Jumalan luo minkään oman ponnistuksensa kautta. Se on syy Jumalan käskyyn siitä, että kun rakennettiin alttari uhrien antamista varten, kiveä ei voinut kaivertaa tai muuttaa sitä millään tavoin – kivi tuli käyttää sellaisena kuin se löytyi maasta, sillä sen muokkaaminen lisäisi ihmisen ponnistelua pelastukseen. 2. Moos. 20: 25

Tuli Herralta

Ymmärryksellä, että kaikessa Jumalan luo tulemisessa on kyse Hänestä emmekä tuo liittoon mitään, katsomme tuliuhria, joka on 3. Mooseksen kirjan ensimmäisten lukujen aihe. Aivan ensimmäinen näkemämme uhri on, kun Herra Jumala (Kristus) tappoi eläimen ja teki Aadamille ja Eevalle puvut nahkasta, 1. Moos. 3:21. Tämän tarkoituksena oli opettaa heille se, kuinka Hänestä myöhemmin tulisi lopullinen uhri, jotta ihminen voisi tulla Hänen pukemakseen. 1. Moos. 4 tallentaa sen, että Kain torjui tämän armosta pelastumisen ja valitsi tulla Jumalan luo omien ponnistelujensa perusteella, tarjoten uhrina vihanneksia, joiden tuottamiseksi hän oli niin ankarasti ponnistellut. Emme voi tulla Jumalan luo oman työmme, ponnistelujemme, kaavojemme perusteella.

Herra ei hyväksynyt Kainin uhria, koska se tuli Kainin omista ponnisteluista, mutta Hän hyväksyi Aabelin uhrin, joka oli laumasta tulleen viattoman uhrin veri. Sen vuoksi Kain on kaikkien valheuskontojen ja valheellisten ponnistelujen isä, joissa yritetään tulla Jumalan luo omilla ponnisteluillaan. Voimme käyttää esimerkkinä eri puolilla maailma olevia erilaisia uskonnollisia riittejä, jotka määräävät tiettyjä rukouksia, tiettyjä ponnisteluja, jotta voidaan lähestyä Jumalaa, tehdä Häneen vaikutus tai liikuttaa Häntä.

Mooses kirjoitti 1. Mooseksen kirjan, joten hän ymmärsi ja mekin, että tuli saapui taivaasta kuluttamaan Aabelin uhrin, ei Kainin uhria. Siitä hän tiesi, ettei hänen uhriaan hyväksytty. Tämä loi mallin, että Jumala on se, joka lähetti tulen taivaasta aloittamaan tuliuhrin tulen, niin että tuosta uhrista ei jäänyt jäljelle mitään.

Tämä toistuu kautta koko 3. Mooseksen kirjan – älkää antako mitään jäädä tuliuhrista. Sen täytyy tulla täysin kulutetuksi. Tämän Herra kertoi Israelilaisille tuona ensimmäisenä pääsiäisenä 2. Moos. 12:10:ssä: "Älkääkä jättäkö siitä mitään huomenaamuksi; mutta jos jotakin siitä jäisi huomenaamuksi, niin polttakaa se tulessa." Tämä on tietysti esikuva Jeesuksesta ristillä, siitä että Hänen 'tuliuhrinsa' synnistä oli täydellinen, totaalinen, 100%.

Mooses ja Aaron – 3. Moos. 9: 23-24 uuden, Aaronin johtaman pappeuden aivan ensimmäisten uhraamisten tapahtuessa: "Ja Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajaan, ja kun he tulivat sieltä ulos, siunasivat he kansan. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikelle kansalle. Ja tuli lähti Herran tykköä ja kulutti polttouhrin ja rasvat alttarilta. Ja kaikki kansa näki sen, ja he riemuitsivat ja lankesivat kasvoillensa."

Gideon - Tuom. 6: 20-24:ssä Gideon näkee Herran enkelin (Kristuksen), joka kutsuu hänet johtamaan Israelin midianilaisia vastaan ja tulemaan Israelin tuomariksi. Gideon uhraa liha- ja happamattoman leipäuhrin ja panee sen kivialttarille. 'Herran enkeli' kosketti kalliota sauvallaan kiveä ja syttyi tuli, joka kulutti uhrin ja 'Herran enkeli' lähti. Gideon ei aloittanut tulta, 'Herra enkeli' teki sen. Gideon, tuntien historiansa ja tajuten nähneensä Herran kasvoista kasvoihin, huusi ääneen. Herra puhui hänelle ja vakuutti, ettei hän tulisi kuolemaan. Gideon kutsui Herraa nimellä 'Herra on rauha', Rauhan Jumala, tämän kohtaamisen takia, kun hän ei kuollut.

Simson – noin 50 vuotta myöhemmin Tuom. 13: 16-20:ssa 'Herran enkeli' ilmestyy Maanoah-nimiselle miehelle ja hänen vaimolleen, kertoen heille, että nainen tulee raskaaksi ja synnyttää tuomarin Israelille ja hän tulee olemaan nasiiri sikiämisestään saakka. Nämä tulevan Simsonin vanhemmat uhraavat Herralle kiitoksena tästä profetiasta ja Maanoah, joka ei tajua, kenelle puhui, kysyi Häneltä Hänen nimeään.

Jae 18: "Minkä tähden kysyt minun nimeäni? Se on ihmeellinen." (Hepr: ihmeellinen, käsittämätön, majesteetillinen), ja sitten Hän astui ylös uhrin liekissä taivaaseen ja pois näkyvistä. Muistanet Jes. 9:6 sanovan Messiaasta: "Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen..."

Maanoah kertoi vaimolleen heidän nähneen Jumalan kasvoista kasvoihin ja varmasti kuolevan. Hänen vaimonsa, joka oli fiksumpi ja jolla oli tervettä järkeä, sanoi jakeessa 23: "Jos Herra tahtoisi surmata meidät, ei hän olisi ottanut meiltä vastaan polttouhria ja ruokauhria eikä antanut meidän nähdä tätä kaikkea eikä antanut meidän juuri nyt tätä kuulla."

Salomon – 2. Aikak. 7:1-3:ssa, kun Salomon vihki temppelinsä, sanotaan: "Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta, tuli taivaasta tuli ja kulutti polttouhrin ja teurasuhrit, ja Herran kirkkaus täytti temppelin niin että papit eivät voineet mennä Herran temppeliin; sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Ja kun kaikki israelilaiset näkivät tulen tulevan alas ja näkivät temppelin päällä Herran kirkkauden, polvistuivat he kivillä lasketulla pihalla kasvoillensa maahan ja rukoilivat ja kiittivät Herraa siitä, että hän on hyvä, että hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.'"

Elia – 1. Kun. 18:36-39:ssa meillä on ehkä tunnetuin esimerkki siitä mallista, että Jumala aloittaa tulen tuliuhreille – Elia ja Baalin profeetat. Valitettavasti useimmat pastorit ja pyhäkouluopetus laiminlyövät suuremman totuuden opettamisen ajatellen, että se mitä Elia teki, oli poikkeus sääntöön. Sen seurauksena saatamme ihmetellä, miksi Elia oli niin luottavainen sen suhteen, että hänen suunnitelmansa toimisi, ja monet ovat virheellisesti ajatelleet, että hän vain keksi tuon idean itse tai hänen suuri uskonsa sai Jumalan vastaamaan tulella. Usko ei ole Jumalasta riippumatonta, vaan sen sijaan meidän vastauksemme Hänen paljastamaansa armoon. Elia vain seurasi Hänen Sanaansa 3. Mooseksen kirjasta, jota ei ollut seurattu Israelissa vuosiin.

Elia tiesi tämän kaiken, minkä tähden hän odotti säännönmukaiseen klo 15 iltauhriin, jolloin hän tiesi Jumalan vastaavan tulella, joka kulutti tuliuhrin. Niinpä hän piti hauskaa Baalin profeettojen kanssa syyttäen yhdessä vaiheessa Baalia siitä, että oli tarpeellaan, toisella kertaa, että oli pois matkoilla. Ja kun klo 15 läheni, Elia käski luottavaisesti kaataa vettä uhrin päälle, koska hän halusi näyttää heille, ettei aikonut tehdä mitään taikatemppua, silmänkääntötemppua aloittaakseen tulen vippaskonstilla.

"Ja kun oli tullut hetki, jolloin ruokauhri uhrataan, astui profeetta Elia esille ja sanoi: "Herra, Aabrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, tulkoon tänä päivänä tiettäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että minä olen sinun käskystäsi tehnyt kaiken tämän. (Ohjeet 3. Mooseksen kirjassa)'...Silloin Herran tuli iski alas ja kulutti polttouhrin, puut, kivet ja mullan sekä nuoli veden, joka oli ojassa..."

Aabelista Moosekseen, Gideonista Maanoahiin, Salomonista Eliaan Jumalan malli oli se, että tuli taivaasta kuluttaisi tuliuhrin täydellisesti. Se oli esikuva ristillä olevasta Jeesuksesta, joka otti täysin pois maailman synnin.

Kristitty – Pelastuksensa suhteen kamppailevalle kristitylle, joka pohtii, hylkäisikö Jumala kuitenkin hänet, vaikka hän uskoo Jeesukseen ja rakastaa Jumalaa, 3. Mooseksen kirjasta osoittamamme sekä muutkin Raamatun kohdat antaa suuren rauhan. Jeesuksen uhri ristillä, transaktio Hänen ja Isän välillä, oli loppuunsaatettu työ. Meidän synnistämme ei ole mitään jäljellä. Kuten Paavali kirjoitti 2. Kor. 5:17:ssä: "...se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut."

Ei ole mitään 'kyllä, mutta' tuotavana julki. Ei ole mitään 'et tiedä, mitä tein' pohdittavana. Tuliuhri ei olut vain alkuperäistä syntiä varten, vaan koko syntiä varten. Tietäen, että juridisesti

puhuen meidän syntimme huomenna tai ensi kuussa tai ensi vuonna on jo palanut poroksi Jeesuksen uhrissa, johdattaa meidät suurempaan pyhyyteen.

Sen tietäminen, että syntimme ja vielä tulevaisuudessakin olevat syntimme ovat palaneet poroksi Jeesuksen uhrissa, kutsuu meitä ryntäämään eteenpäin kaikin ponnisteluin tuntemaan Häntä enemmän ja paremmin ja vetäytymään Häntä lähelle, sillä meidän ja Isän Jumalan välissä ei ole mitään. Tuo tieto pyyhkii pois pelon meidän ja Jumalan väliltä – jokaisesta asiasta, joka joskus on ollut meidän välissämme, jopa tulevaisuuden synnit, jotka tulemme tekemään, on huolehdittu ja se on annettu anteeksi – joten mene eteenpäin täyttä vauhtia Hänessä!

Enemmän ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL

Leviticus, the book you skip, #3 of 4, What atonement really means
3.Mooseksen kirja, Raamatun kirja jonka ohittaa, osa 3/4, Mitä sovitus todella tarkoittaa

Hei kaikki,

Oletko koskaan kuullut kysymystä: 'Onko parantuminen sovituksessa?' Tai ehkä: 'Uskotko, että jokainen synti on katettu sovituksessa?' (Usein kysytään siksi, koska kysyjä kamppailee jonkin tekemänsä asian kanssa)

Käytämme sanaa 'sovitus' vaikkemme oikeasti ymmärräkään sitä 3. Mooseksen kirjan näkökulmasta, mikä on ennakkokuva elämästä Kristuksessa.

Sovitus
Sana 'sovitus' tarkoittaa hepreassa jonkin peittämistä, vanha käyttötarkoitus merkitsi puun peittämistä piellä – maalikerroksen tapaan, kuten vedenpitävällä tervakerroksella puun päällä. Mutta kyse on suuremmasta asiasta, sillä sana sisältää merkityksen, jonka mukaan kahdesta osasta tulee yksi pikikatteella; ensimmäisen peittää toinen tehden ne yhdeksi.

Peittäminen saa aikaan sen, että kaikki pysähtyy, lepää, on rauhassa, sillä se on viimeinen näytös tuossa puuntyöstämisen projektissa. Kun peittäminen oli tapahtunut, käsityöläinen oli valmis. Puuta ei voi enää työstää lisää sen jälkeen, kun se on peitetty. Ei ole yhtään mitään lisää tehtävää, niistä kahdesta on tullut yksi.

Siitä syystä kyse on sovittamiseksi käännetystä sanasta.

Kyseessä on teko, jossa ollaan 'yhtä' Kristuksen kanssa. Kyse on hetkestä, jossa tullaan yhdeksi. Hänen peittämisen tekonsa on tehnyt meidät yhdeksi Hänen kanssaan ja Hänet meidän kanssamme. Hän on kiinni meissä ja me Hänessä niin kuin piki pysyy kiinni puussa ja puu piessä tullen yhdeksi elementiksi.

Tuossa yhdessä hetkessä tarkoittaa, että kaikki kysymykset, jotka alkavat: "Luuletko että____ on katettu sovituksessa", ovat vanhentuneita. Tuliuhrit ja muut 3. Mooseksen kirjan uhrit liittyvät ja ne koskevat sovituksen tekemistä Israelille. KAIKKI on katettu. Kun joku antoi tuliuhrin sovituksekseen, hän tuli tuossa hetkessä yhdeksi Jumalan kanssa.

Jumalan peittämänä oleminen tarkoittaa, että Hänen läsnäolossaan on eheys. Ei vain parantuminen, vaan eheys. Ei vain fyysinen ja tunne-elämän ja mielen parantuminen, vaan eheys. Yhtä oleminen. Eheys. Lepo. Ei ole enempää tehtävänä, sillä mitään ei voi tehdä. Ei vain hyvinvointia. Ei vain rauhaa. Olemme kokeneet tuon 'yhdessä hetkessä tapahtuvan sovituksen' Jumalan kanssa.

Kristuksessa

Olen maininnut aikaisemmin, että Uudessa testamentissa on yli 120 sellaista ilmausta kuten 'Hänessä' ja 'Hän (Kristus) meissä' kuvaamassa sitä, että olemme yhtä Herran kanssa ristinveren kautta. 3. Mooseksen kirjan uhrit, jotka sovittivat Israelin synnit, olivat kuvia tulevasta Jeesuksen rististä. Tuliuhrit poltettiin täysin, joten mitään synnistä ei jäänyt jäljelle. Se sai palvojan kokemaan 'yhdessä hetkessä tapahtuvan sovituksen' Jumalan kanssa. He tulivat yhdeksi, koska mikään synti ei ollut enää heidän ja Jumalan välissä. Ja se kaikki oli Jumalan tekoa.

Tuo on Herran työn perusteellisuutta. Veljien syyttäjä haluaisi meidän unohtavan tuon tosiasian ja tuo mieleemme muistoja – mutta noiden tekojen synti on kauan aikaa sitten katettu, sinetöity, poltettu täydellisesti niin, ettei mitään ole jäljellä! Olemme aidosti "yhtä" ajan hetkessä Herran kanssa. Sovitus.

Muistot ovat jäljellä, jotta voimme oppia niistä ja tietää, mistä meidät on pelastettu, tai jos ne teot on tehty ollessamme Kristuksessa, että voimme tuntea Hänen jatkuvan armonsa ja anteeksiantamuksensa ja oppia läksymme. Mutta hengellisesti noita syntejä ei enää ole olemassa, joten paholainen aloittaa kanssamme mielen pelin. Meidän täytyy panna pois nuo syyttävät ja tuomitsevat ajatukset ja vangita ajatukset ja tunteet kuuliaisiksi Kristukselle, sillä olemme kokeneet yhdessä hetkessä tapahtuneen sovituksen Jumalan kanssa. Tuliuhrit ovat Jeesuksen ristillä saavuttaman eheyden esikuva ja yhdessä hetkessä tapahtunut sovitus on sen tulos. Yhdessä hetkessä.

Jumalan luota pois juokseminen

Syntiluonto saa ihmisen liikkumaan pois Jumalan luota; tekemään voitavansa vältelläkseen Jumalaa. Kun Aadam ja Eeva tekivät syntiä, he piiloutuivat Herralta. Kun Jumala puhui vuorelta, Israel peräytyi sen luota, mikä johti siihen, että he torjuivat koko kansakunnan pappeuden. Ilm. 6:15-16:ssa pelastuksesta osattomat yrittävät kätkeytyä Herralta luoliin ja kallionkoloihin.

Syntiset juoksevat Jumalan luota joskus siksi, että tietävät olevansa syntisiä, joskus vaistomaisesti välttelevät Häntä tietämättä miksi. Joh. 3: 19-21 kertoo meille, että valo tuli maailmaan, mutta ihmiset rakastavat pimeyttä, jottei heidän elämänsä tulisi paljastetuksi. Mutta ne, jotka rakastavat vanhurskautta, haluavat tuon valon.

Kun Herra teki ilmestysmajan, Hän lakkasi puhumasta Israelille vuorelta siirtyen ilmestysmajaan valiten puhua armoistuimelta ilmestysmajan syvyyksissä. Siirtyminen vuoren huipulta ilmestysmajaan löytyy 2. Moos. 33: 7-11:sta, jossa osittain sanotaan:

"...Ja aina kun Mooses meni majaan, laskeutui pilvenpatsas (vuorelta) ja seisahtui majan ovelle; ja Herra puhutteli Moosesta… kasvoista kasvoihin, niin kuin mies puhuttelee toista..."

Jumala loi järjestelmän käyttäen pappeutta ja uhrijärjestelmän, jonka kautta ihminen, joka niin pelkäsi puhdasta ja kaikkivaltiasta Jumalaa, voisi tulla sovitetuksi ja jopa lähestyä Jumalaa ja tuntea Hänet. Hän teki tien, että ihminen ja Jumala voisivat kokea sovituksen yhdessä hetkessä. Jumala siirtyi pois vuorelta ilmestysmajaan/temppeliin ja sitten lopulta rakennuksesta ihmisolentoihin, jotka Hänet halusivat. "Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on…?" (1. Kor. 6:19)

Lepo

Jeesus on meidän lepomme. Se, että Hän on elämässämme, saa meidät kokemaan Pyhän Hengen kautta yhdessä hetkessä tapahtuneen sovituksen Jumalan kanssa. Toisin kuin Vanhan testamentin ihmiset, jotka kokivat sovituksen tavalla, joka täytyi jatkuvasti uudistaa jokaisen synnin ja uhrin suhteen, Kristus elää nyt uudesti luodussa hengessämme 24/7 poistettuaan synnin esteen tuliuhrissaan antaen meille aidon sovituksen ikuisuutta varten Itsensä ja Taivaallisen Isämme kanssa Hänen Henkensä kautta. Ihmeellistä armoa!

Päätämme tämän sarjan ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL

Leviticus, the book you skip, #4 of 4, sin & escape goat, assurance and peace
3.Mooseksen kirja, Raamatun kirja jonka ohittaa, osa 4/4, syntiuhripukki & autiomaahan päästettävä pukki, vakuuttuneisuus ja rauha

Hei kaikki,

kerroin viime viikolla sovituksesta, joka tapahtuu yhdessä hetkessä. Tänään siitä, miksi oli syntiuhrina uhrattava vuohipukki, kun samaan aikaan oli myös Asaselille arvottu vuohipukki, joka päästettiin autiomaahan.

Mutta salli minun sanoa tämä ensin: Voimme poimia monia muitakin asioita 3. Mooseksen kirjasta kuin ne, joista kerron tässä sarjassa. Esimerkiksi se, kuinka jako puhtaisiin ja epäpuhtaisiin eläimiin oli enemmän kuin israelilaisten terveyttä koskeva asia ollen kuva siitä, että Israel oli puhdas ja erityinen Herralle, ainutlaatuisella tavalla Häntä varten varattu, kaikkien muiden maapallolla olevien kansojen yläpuolella.

Tämä vahvistetaan Apt. 10: 9-1:ssä Pietarin näyssä, jossa hän näkee puhtaita ja epäpuhtaita eläimiä jättiläismäisellä liinavaatteella ja kolmasti häntä käskettiin teurastamaan ja syömään. Pietari torjuu tuon käskyn sanoen, ettei ole koskaan syönyt mitään epäpuhdasta. Herra kertoo sitten hänelle, että näky ei ole oppitunti ruokavaliosta, vaan näyttää hänelle, että Jumala on puhdistanut 'puhtaat ja epäpuhtaat' ihmiset yhtä lailla. Häntä käskettiin olla kutsumatta epäpuhtaaksi sitä, minkä Jumala oli puhdistanut. Pietarin yhä pohdiskellessa tätä roomalaisen sadanpäämiehen Korneliuksen edustajat olivat ovella. "Mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt", hänelle kerrottiin.

Voisimme puhua säännöistä, joiden mukaan tuliuhrina poltettavassa lihassa tuli olla suolaa. Jeesus sanoi Matt. 5: 13:ssa, että me olemme maan suola, ja jokainen kuuntelemassa ollut juutalainen ymmärsi Hänen puhuvan maustamisesta elämässä, uhri Jumalalle oli elämä, joka on suolalla maustettu, niin että maa ei voi 'pilaantua' tai 'turmeltua' niin kauan kuin me olemme siinä ja pysymme 'suolana' maailmallemme, ja muustakin voisimme puhua.

Israelilaiset yhdistivät asian 4. Moos. 18:19 kirjaukseen suolaliitosta, ja Daavid viittasi siihen tällä tavoin 2. Aikak. 13:5:ssa. Suola on säilöntäaine, maun korostaja ja edustaa yhteisöä ja perhettä Jumalan pöydän ympärillä Karitsan hääaterian tarkoituksessa, jolle me kaikki olemme yhdessä kokoontuneet yhtenä suurena perheenä.

Voisi mainita monia asioita. Sen kuinka papeille annettiin peitteenä käytettäväksi uhrina poltettujen eläinten nahkat (3. Moos. 7:8). Tämä heille annettu peite, jonka syntiuhri tarjosi, on kuva siitä, että Herran uhraama eläin peitti ja puki Aadamin ja Eevan 'kirkkaudella', nahat, ja kuinka meidät on nyt Herran kirkkaudella peitetty, mikä tapahtui Hänen oman 'tuliuhrinsa' kautta.

Mutta mikään ei ole liikuttavampaa kuin se, mikä on keskellä 3. Mooseksen kirjaa: Suuren sovituspäivän uhrit.

3.Moos. 16:7 sanoo, että Aaron tuokoon kaksi vuohipukkia Herran eteen ja heittäköön niistä arpaa; toinen uhrataan syntiuhriksi, ja toinen tulee olemaan autiomaahan päästettävä 'elävä pukki'. Nämä kaksi pukkia ovat esikuva Messiaan kaksoisluonteesta, sillä toisen veri pirskotetaan kaikkein pyhimmässä Jumalan itsensä edessä ja elävä pukki johdatetaan autiomaahan kuolemaan poissa näkyvistä Jumalan kädestä.

Tässä ei ole käytetty karitsaa kuvaamaan sitä, kuinka Jeesus 'tuli synniksi meidän puolestamme': Vuohi on esikuva synnistä, kuten silloin kun Jeesus sanoi Matt. 25: 32-33:ssa, että palatessaan Hän erottaa lammaskansakunnat vuohikansakunnista.

Jakeessa 12 Herra käskee Moosesta opastamaan Aaronia, että ennen kuin nuo kaksi vuohipukkia uhrataan Jumalalle, Aaronin täytyi ottaa palavaa suitsuketta 'joka on hienonnettu' pyhimpään, niin että savu peitti liitonarkin ja täytti pyhimmän "ettei hän kuolisi".

Suitsuke on esikuva pyhien rukouksista, sellaisena kuin se nähdään Ilm. 5: 8:ssa ja 8: 3-4:ssa ja laajemmassa merkityksessä tässä se on Messiaan esirukous ihmiskunnan puolesta, Hänen uhrinsa, Hänen tulemisensa Isän eteen pyhimmässä.

Juuri tästä syystä suitsuke oli 'hienonnettu' tai pieniin palasiin hakattu, mikä osoittaa sen kidutuksen, jonka Jeesus kesti uhrissaan ihmiskunnan puolesta 'ettemme me kuolisi' Jumalan läsnäolossa. Jes. 52: 14 sanoo: "Niin kuin monet kauhistuivat häntä-sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli hänen muotonsa." Pieniksi paloiksi hakattu tarkoitti, että jokainen suitsukkeen pala tulisi tulen kuluttamaksi, mikä osoitti Jeesuksen ristintyön täydellisyyden.

Syntiuhripukki

3. Moos. 16:16-20:ssa Herra kertoo Moosekselle, että vuohen veri pirskotellaan pyhimmässä sovitukseksi Israelille, Hän kutsuu sitä jakeessa 20 'sovituksen toimittamiseksi'. Juuri tuossa hetkessä he olivat yhtä, ei ollut enää syntiä heidän ja Jumalan välissä, sillä Hän oli sovittanut Heidät itsensä kanssa, toimittaen yhdessä hetkessä tapahtuneen sovituksen tai yhdistänyt Jumalan ja ihmisen 'yhdeksi tuossa hetkessä'.

Tämä vastaa 2. Kor. 5: 17-21:ä, missä Paavali kirjoittaa: "Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä… pyydämme… antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa..."

Se nähdään myös Hepr. 9: 22-26:stä, jossa sanotaan, että maan päällä maalliset uhrit puhdistivat temppelin, mutta taivaan täytyi tulla puhdistetuksi korkeamman ja paremman uhrin toimesta: "Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkein pyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen… "

Jeesus oli keskellä taivaaseen nousemista ilmestyäkseen Isän eteen, kun Maria näki Hänet juuri Hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Ef. 4: 8 kertoo meille, että Hän otti vankeja saaliikseen (taivaaseen) (niitä jotka olivat vankeudessa, joka tunnetaan myös nimellä paratiisi tai Aabrahamin helma ts. vanhurskaat, jotka olivat kuolleet, mutta odottivat syntiensä tulevan maksetuksi)

Joh. 20: 16-19:ssa Maria kääntyy kunnioituksen vallassa kuullessaan Hänen lausuvan hänen nimensä: "Maria". Herra kertoo hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun veljieni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni

tykö ja teidän Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö." Teksti jatkaa toteamalla: "Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla... tuli Jeesus ja seisoi heidän keskellään..." Hän täytti syntiuhripukin osan kaikkein pyhimmässä, sen jälkeen, kun se oli tehty, Hän tuli myöhemmin tuona päivänä ilmestyäkseen toisille ja teki niin useamman kerran seuraavien 40 päivän aikana. Kuinka ystävällistä Häneltä vakuuttaa Marialle, että oli elossa.

Autiomaahan päästettävä pukki

Näimme juuri Jeesuksen syntiuhripukkina, joka uhrattiin pyhimmässä, katsotaan nyt myös Hänen työnsä autiomaahan päästettävänä pukkina, joka kuoli autiomaassa Jumalan kädestä. 3. Moos. 16:21 kertoo meille, että Aaronin tuli laskea kätensä pukin pään päälle ja tunnustaa Israelin synnit ennen kuin lähetti pukin pois autiomaahan kuolemaan yksin. Jae 22: "Pukki saa kantaa kaikki heidän syntinsä asumattomille seuduille..." (v. 1992 suomennos). Autius, yksinäisyys, ei ole asia, joka meiltä tulisi jäädä huomaamatta.

Tämä selittää sen, miksi Jeesus huusi ääneen: "Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?!" Huomaa, että ensimmäistä kertaa Jeesus ei käyttänyt sanaa 'Isä', vaan Hän puhui kuten pelastuksesta osattomat puhuvat käyttäen yleisnimeä 'Jumala'. Aurinko tummeni niiksi kolmeksi viimeiseksi tunniksi, jolloin Hän roikkui ristillä, yksin, riippuen taivaan ja maan välillä, autiomaahan päästetty pukki, joka kuoli autiomaassa yksityisessä Jumalan Hänen Isänsä ja Hänen itsensä välisessä tapahtumassa.

Yhdessä syntiuhripukki ja autiomaahan päästetty pukki paljastavat Messiaan kaksinaisluonnon ja sen, kuinka Hänen uhrinsa puhdisti meidät ja teki meille tien päästä sisään taivaaseen. Jos Hän ei olisi astunut taivaaseen ilmestykseen Isän eteen puolestamme, tullakseen julistetuksi lailliseksi ja lopulliseksi ja täydelliseksi uhriksi ihmiskunnan puolesta, meidän pelastuksemme ei olisi ollut loppuun viety.

Hepr. 6: 20 kutsuu Häntä edellä juoksijaksi, joka on astunut verhon taakse meidän puolestamme, jotta me voimme seurata. Termiä 'edelläjuoksija' käytettiin kuvaamaan sitä, kun jokin laiva tuli satamaan. Mies, jonka ympärillä oli köysi, sukelsi veteen ja ui reittiä, jota laivan tuli kulkea mikä näytti siltä, että hän olisi hinannut laivaa uidessaan, vaikka sitä ohjasivat soutajat. Jeesus on meidän edellä juoksijamme, tämä jae sanoo, 'uituaan edellä' huolehtien meidät turvallisesti satamaan.

Autiomaahan päästettävä pukki ja syntiuhripukki ovat yhdistettynä Herran Jeesuksen persoonassa. Hän puhdisti meidät ja Isä Jumala Kaikkivaltias julisti Hänen olevan lopullinen uhri. Sen tähden Paavali kirjoitti, että menemme kuollessamme suoraan taivaaseen: "olla poissa ruumiista merkitsee sitä, että on Herran läsnäolossa" (suom. tässä) 2. Kor. 5:6:ssa - Jeesus teki tien ja odottaa meitä siellä, edellä juoksija joka on valmistanut paikan meille.

Tämä päättää 3. Mooseksen kirjan tutkimisemme, vaikka on niin paljon lisääkin. Mutta toivon tämän olleen siunaus, uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL